

ПОШИРЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІЧНОГО ПРОЯВУ ТРАНСМІСИВНОЇ ВЕНЕРИЧНОЇ ПУХЛИНИ У СОБАК

Турова Орина Геннадіївна,
магістр

Корейба Людмила Володимирівна,
к.вет.н., доцент, ДДАЕУ

Алексєєва Наталія Вікторівна,
к.вет.н., доцент, ДДАЕУ

Дуда Юлія Вікторівна,
к.вет.н., доцент, ДДАЕУ

У собак акушерсько-гінекологічні захворювання мають широке поширення. Згідно даних різних авторів, у цих тварин хвороби статевих органів займають одне з провідних місць серед хвороб незаразного походження і є однією з причин неплідності, а іноді і загибелі тварин [2, 3].

До таких хвороб відносять і трансмісивну венеричну пухлину (інфекційна саркома, гранульома, трансмісивна лімфосаркома або пухлина Штіккера) – це доброякісна ретикулоендотеліальна пухлина, яка вражає переважно зовнішні статеві органи та рідше внутрішні статеві органи у собак [1, 4, 5].

Нами не було встановлено залежність виникнення венеричної саркоми від статі тварини. На нашу думку, це пов'язано з тим, що у самиць яскравіше виражені клінічні ознаки, тому їх власники частіше зверталися за консультацією до спеціалістів ветеринарної медицини.

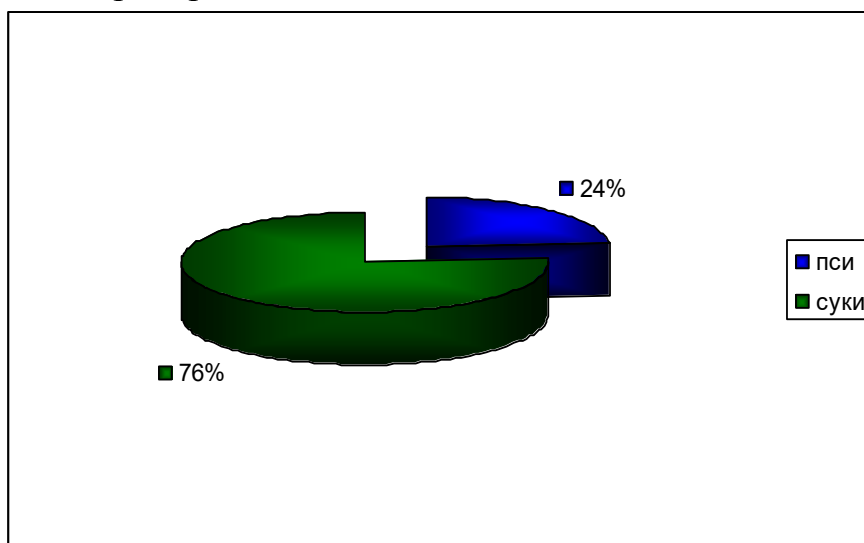

Рис. 1 Співвідношення випадків венеричної саркоми серед собак за дослідний період

Як видно з діаграми (рис. 1) кількість випадків саркоми у псів склала четверту частину усіх зареєстрованих випадків.

Дані таблиці 1, свідчать про те, що найбільша кількість захворювань була відмічена у 2018 та 2020 роках, хоча відмінності між кількістю випадків у інші роки невірогідні.

Загальний стан і поведінка хворих собак за венеричної саркоми Штіккера не змінювались, загальна температура тіла, частота пульсу і дихання за одну хвилину не перевищували норму.

У самок виявляли кров'янисті виділення з піхви. Під час акту сечовиділення спостерігали незвичайну позу і занепокоєння тварин.

Таблиця 1.

Розповсюдження трансмісивної венеричної саркоми серед собак за період 2016 -2021 років

Рік досліджень	Кількість випадків всього	В тому числі за статевими групами	
		пси	суки
2016	15	4	11
2017	24	7	17
2018	26	3	23
2019	21	2	19
2020	21	9	12
2021	20	6	14

За піхвового дослідження виявляли гіперемію і набряк слизової оболонки присінку піхви, власне піхви, шийки матки та наявність на них розростань у мали вигляд "кольорової" капусти. Часто такі розростання заповнювали весь просвіт піхви. Клінічні ознаки змінювались залежно від локалізації пухлини.

При огляді органів статевої системи у хворих собак спостерігали невеликі вузлики від рожевого до червоного кольору діаметром від 1 мм до 3 мм на ділянках вульви і піхви (фото 1) та голівки статевого члену (фото 2).

Початкові ураження були поверхневими дермоепідермальними або на ніжках. З часом численні вузлики зливалися разом, утворюючи більші, червоні, геморагічні, розсипчасті маси, схожі на кольорову капусту розмірами від 5 до 7

см в діаметрі. Пізніше новоутворення проникали глибше в слизову оболонку і мали вигляд багатодолькових підшкірних вогнищ, діаметр яких перевищував 10–15 см. Пухлини ставали легко вразливими, кровоточили і збільшувались у розмірах.

Фото 1 і 2 Венерична саркома у собак: 1 – в ділянці вульви у самки, 2 – в основі голівки статевого члена у самця

У самок пухлини в більшості випадків локалізуються в присінку піхви й піхві, виступаючи із вульви і часто викликаючи деформацію ділянки промежини. Тим самим вони обумовлюють значні геморагічні виділення з вульви, які в свою чергу викликали анемію. Нерідко венерична саркома Штіккера локалізується і у матці.

Список літератури

1. Архангельская О.С. Трансмиссивная венерическая опухоль собак: автореф. дис. на соискание ученой степени к.вет.н: спец. 16.00.02 «Патология, онкология и морфология животных» / О.С. Архангельская. – Иваново, 2004. – 25 с
2. Кравченко І. В. Розповсюдження акушерської та гінекологічної патології у самиць м'ясоїдних в умовах державної лікарні ветеринарної медицини міста Дніпропетровськ / І. В. Кравченко, С. В. Сосонний, Л. В. Корейба // Актуальні проблеми розвитку світової науки: зб. наук. праць за матеріалами міжнар. конф. (Київ, 30 бер. 2016 р.). – Ч. 1. – К.: Центр наукових публікацій, 2016. – С. 95-97.
3. Онкологические заболевания мелких домашних животных / под ред. Ричарда Уайта / пер. с англ. Е.Б. Махиянова. - Москва: Аквариум, 2003. 352 с.
4. An appraisal of Canine Transmissible Venereal Tumour with emphasis on molecular biology and pathology / I.C.I. Ugochukwu, O.A. Agina, J.N. Omeke, C.I. Aneke, L.F. Adamu, O.L. Ajayi, J.I. Ihedioha // The Thai Journal of Veterinary Medicine. – 2020. – V. 50(1). – P. 1-12.

5. Рыхлов А. С. Трансмиссивная венерическая саркома у собак / А. С. Рыхлов, А. М. Семиволос // Ветеринарная медицина. Современные проблемы и перспективы развития: Матер. 2 Региональной науч.-практич.конф.- Саратов, 2004. - С. 36-38.